

BOHOSLUŽBY

v týdnu od 15. do 22. ledna 2012

15. 1.	2. neděle v mezidobí	9.00 10.30 16.00	Choceň Skořenice Sruby
16. 1.	Pondělí 2. týdne v mezidobí <i>(za sestřenicí Marii, manžela a rodiče)</i>	7.15	Choceň
17. 1.	Památky sv. Antonína, opata		
18. 1.	Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů <i>(za Vlastu Kopeckou, rodiče a duše v očistci)</i>	14.00 18.00	Senioři Choceň
19. 1.	Čtvrtek 2. týdne v mezidobí <i>(za Alenu Horáčkovou)</i>	7.15	Choceň
20. 1.	Pátek 2. týdne v mezidobí <i>(za Libuši Růžičkovou a její prarodiče)</i>	18.00	Choceň
21. 1.	Památka sv. Anežky Římské, panny a mučednice <i>(za Zdeňka Filipa, bratra, rodiče a ten rod)</i>	18.00	Choceň
22. 1.	3. neděle v mezidobí	9.00 10.30	Choceň Hemže

- **Tříkrálovou sbírkou** se v Chocni a okolí podařilo vybrat 169.459,- na Charitu. Děkujeme všem koledníkům, doprovodu, organizátorům i štědrým dárcům. Podrobné informace o výsledku sbírky naleznete na kostelní nástěnce.
- Středa v 17.00 na faře **schůzka ministrantů a zkouška dětského sboru**; po večerní mši svaté **rozjímání nedělních textů**.
- Čtvrtek od 20.00 na faře **filozofická čajovna** (téma: *Jak Aurelius Augustin a Tomáš Akvinský ovlivnili vývoj moderní ekonomiky*).
- Sobota od 14.00 na faře **příprava na biřmování**.

Duchovní správce: P. Jiří Pešek

Mobil: 604 987 520 E-mail: chocen@farnost.cz

www.chocen.farnost.cz

Úryvek z nedělního kázání:

Když si žena z jistého afrického kmene všimne, že je těhotná, odebere se s několika dalšími ženami do lesa. Tam se ženy společně modlí a meditují až do chvíle, kdy zaslechnou píseň dítěte. Ony vědí, že každá duše má svou vlastní vibraci, jež vyjadřuje její zvláštnost, její jedinečnost a její úděl. Jakmile ženy píseň zachytí, začnou jí intonovat a zpívat nahlas. Pak se vrátí do osady a naučí ji všechny soukmenovce. Jakmile se dítě narodí, komunita se shromáždí a zazpívá mu jeho píseň. Když pak začíná proces výchovy, lidé se shromáždí a pějí jeho píseň. Když je uveden do dospělosti, opět se všichni sejdou a zpívají jí. Když nastane chvíle vstupu do manželství, opět ten člověk slyší svou píseň. Když pak má jeho duše opustit tento svět, jeho rodina a přátelé se shromáždí u jeho polštáře a stejně jako v den jeho narození mu zpívají píseň, která ho doprovázela po celý život.

V tom kmene však existuje ještě jedna příležitost, při které obyvatelé zpívají. Pokud se stane, že ten člověk během svého života spáchá nějaký společensky nepřijatelný čin nebo zločin, je veden do středu vesnice a celé společenství se kolem něj shromáždí v kruhu. A tehdy mu zpívají jeho píseň. Členové toho kmene vědí, že nápravy protisociálního jednání nedosáhnou trestem, ale láskou a připomínkou jeho pravé identity.

Když poznáme svou vlastní píseň, nemáme již touhu ani potřebu dělat něco, čím bychom druhým uškodili. Tvoji přátelé znají tvou píseň a zpívají ti ji, když na ni zapomeneš. Ti, kteří tě milují, nemohou být oklamáni chybami, kterých ses dopustil, nebo temnými stránkami, které někdy ukazuješ navenek. Oni si dobře pamatují tvou krásu, když se cítíš ošklivý, tvou integritu, když se cítíš rozdělený, tvou nevinnost, když se cítíš vinný, tvůj úděl, když se cítíš zmatený.

*(TOLBA PHANEM, La canción de los hombres,
pracovní překlad z italštiny JP)*